«ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ καταλυτική στρατιωτική απάντηση. Αυτή τη φορά δεν θα περιμένουμε την όποια παρέμβαση αποκλιμάκωσης. Αλλο 1996 κι άλλο 2018», διαμηνύει η Αθήνα

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ βύθισης του σκάφους του Λιμενικού Σώματος δείχνει ότι οι Τούρκοι δεν έχουν κανένα δισταγμό να φθάσουν στα άκρα

για την Τουρκία, το μόνο που απομένει στον **Ερντογάν** είναι να κάνει "προβολή ισχύος" στο Αιγαίο». Δυστυχώς, μάλλον δικαιώνονται.

Ο Ερντογάν πιθανότατα αναζητεί «μια νίκη» στο Αιγαίο, μόνο και μόνο για να την παρουσιάσει ως απόδειξη της τουρκικής ισχύος στην κοινή γνώμη, που έχει αρχίσει να ανησυχεί για τη Συρία και να κλονίζεται από τις κατηγορίες της αντιπολίτευσης κατά του Ερντογάν για «υποχωρητικότητα στα ελληνοτουρκικά».

Η προσπάθεια βύθισης του σκάφους του Λιμενικού Σώματος δείχνει ότι οι Τούρκοι δεν έχουν κανένα δισταγμό να φθάσουν στα άκρα.

Ποια είναι η αποτρεπτική τακτική που έχει εισηγηθεί η στρατιωτική ηγεσία;

Καμία κλιμάκωση της έντασης από την πλευρά μας.

Καμία επιθετική κίνηση που θα δώσει στην Τουρκία τη «νομιμοφανή αφορμή» για να προχωρήσει σε ανεξέλεγκτη κλιμάκωση στο Αιγαίο.

Ακαριαία απάντηση σε οποιαδήποτε επιθετική ενέργεια των Τούρκων.

Τι ανησυχεί περισσότερο την ελληνική στρατιωτική ηγεσία;

Οι επιτελείς του ΓΕΕΘΑ δεν αποκλείουν καμία ακραία κίνηση από τους Τούρκους.

Η επιχείρηση κατάληψης ελληνικού εδάφους είναι ένα από τα σενάρια που εξετάζονται σοβαρά. Κι αυτό περιλαμβάνει την κατάληψη μιας βραχονησίδας, μέχρι και την προσπάθεια κατάληψης κατοικημένου νησιού. Το μυαλό όλων πάει στο Καστελόριζο, το οποίο όμως είναι «θωρακισμένο» σε έδαφος, θάλασσα και αέρα.

Και μόνο το γεγονός ότι έχουμε φτάσει στην εξέταση τέτοιων σεναρίων είναι άκρως ανησυχητικό. Στο ΓΕΕΘΑ εκτιμούν ότι ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος αποτροπής της Τουρκίας είναι να συνειδητοποιήσει πως οι απώλειες που θα έχει θα είναι πολύ μεγαλύτερες από τα επικοινωνιακά και τα άλλα κέρδη που επιδιώκει.

Στο ΓΕΕΘΑ δεν επικεντρώνονται μόνο στα Ιμια. Πιστεύουν ότι η εκδήλωση μιας επιθετικής τουρκικής ενέργειας μπορεί να γίνει σε πολλά σημεία του Αιγαίου. Ενα από αυτά είναι, για παράδειγμα, το νησί Παναγιά, που βρίσκεται πολύ κοντά στις Οινούσσες.

Πώς έγινε ο εμβολισμός του σκάφους

Προμελετημένο και σχεδιασμένο ήταν το επεισόδιο με τον εμβολισμό του σκάφους του Λιμενικού Σώματος από το σκάφος της τουρκικής ακτοφυλακής «UMUT». Ο τρόπος που κινήθηκε στην περιοχή το αποδεικνύει χωρίς καμία αμφιβολία.

Το τουρκικό πλοίο είχε αποχωρήσει από την περιοχή και είχε πλεύσει στην Κάλυμνο, όπου παραβίασε τα χωρικά ύδατα. Από εκεί επέστρεψε στα τουρκικά χωρικά ύδατα, νότια των Ιμίων, πλέοντας στην οριογραμμή. Στις 23:40 της Δευτέρας άλλαξε ξαφνικά πορεία και έπλευσε στα Ιμια, όπου και εμβόλισε το ελληνικό σκάφος, που έπλεε ανατολικά των βραχονησίδων.

Το πλήρωμα του ελληνικού σκάφους αιφνιδιάστηκε από την απρόβλεπτη επιθετική κίνηση.

Ο Α/ΓΕΕΘΑ, ναύαρχος, Ευάγγελος Αποστολάκης

Τα ανοιχτά μέτωπα της Αγκυρας

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, ο αρχηγός του τουρκικού Γενικού Επιτελείου, στρατηγός **Χουλουσί Ακάρ**, ο πλέον πειθήνιος στον Ερντογάν που έχει περάσει από αυτή τη θέση, επιβιβάστηκε σε ένα CN-235 και πέταξε πάνω από το Αιγαίο με σκοπό να επιθεωρήσει «τις αεροπορικές επιχειρήσεις στην περιοχή του Αιγαίου». Ο στρατηγός είχε πάρει και δημοσιογράφους μαζί του, στους οποίους δήλωσε με υπερηφάνεια πως η Τουρκία «έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιεί στρατιωτική επιχείρηση στην Αφρίν και ταυτοχρόνως να ελέγχει και το Αιγαίο». Να πετάξει πάνω από τον θύλακα της Αφρίν δεν το διανοήθηκε, βέβαια, υπάρχουν και πύραυλοι εδάφους-αέρος. Παραδόξως, ο στρατηγός ήταν μετρημένος. Η Τουρκία δεν έχει ανοίξει μέτωπο μόνο στην Αφρίν, αλλά και στη Μανμπίτζ, λίγες δεκάδες χιλιόμετρα δυτικά από το Κομπάνι. Οι δύο αιματηρές επιχειρήσεις στη βόρεια Συρία, στις παρυφές των τουρκικών συνόρων και σε απόσταση 200 χιλιομέτρων η μία από την άλλη, εξυπηρετούν έναν προφανή στόχο: να διαλύσουν το αυτόνομο Δυτικό Κουρδιστάν (Ροζάβα). Η Αφρίν αποτελεί ένα από τα τρία καντόνια της περιοχής. Αντικειμενικός σκοπός των Τούρκων είναι να καταλάβουν την Αφρίν και να δημιουργήσουν μια ζώνη έκτασης 200 χιλιομέτρων (έως την Μανμπίτζ) σε συριακό έδαφος, σε ικανό βάθος ώστε να μπορούν να την υπερασπιστούν. Η περιοχή ανάμεσα στην Αφρίν και τη Μανμπίτζ, άλλωστε, βρίσκεται υπό τον έλεγχο Σύρων ανταρτών που ελέγχονται από την Τουρκία.

Η απροκάλυπτη εισβολή στη Συρία, οι επιχειρήσεις στο Αιγαίο και οι προκλήσεις στην κυπριακή ΑΟΖ

Πρόκειται για μια απροκάλυπτη εισβολή στη Συρία, η πιο σοβαρή εξέλιξη ωστόσο είναι ότι φέρνει την Τουρκία σε απευθείας αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η Τουρκία ξεκίνησε την εισβολή στην Αφρίν μόλις το αμερικανικό Πεντάγωνο ανακοίνωσε (στις 13 Ιανουαρίου) ότι θα προχωρήσει στη δημιουργία ενός σώματος συνοροφυλακής με 30.000 άνδρες στην Αφρίν και ενός ακόμα στη Μανμπίτζ. Ηταν αυτονόητο πως βασικός κορμός αυτού του σώματος θα ήταν οι Κούρδοι μαχητές του YPG, κάτι που στην Τουρκία εξέλαβαν ως την απαρχή της νομιμοποίησης και της αναγνώρισής τους.

Με τη σιωπηρή συγκατάθεση της Ρωσίας και του Ιράν, που ήθελαν -για τους δικούς τους λόγους- να ακυρώσουν τα αμερικανικά σχέδια, οι Τούρκοι εισέβαλαν στη Συρία. Η επιχείρηση δεν ήταν περίπατος. Οι Κούρδοι αντιστέκονται σθεναρά, ο τουρκικός στρατός είτε προελαύνει πολύ αργά, είτε έχει καθηλωθεί και πληρώνει βαρύ τίμημα αίματος. Ο αντικειμενικός στόχος του Ερντογάν, ωστόσο, παραμένει η δημιουργία της περίφημης «ζώνης ασφαλείας», στην οποία σκοπεύει να εγκαταστήσει τους Σύρους πρόσφυγες που βρίσκονται στην Τουρκία. Καθόλου τυχαίο δεν είναι το γεγονός πως, δύο μέρες πριν μεταβεί στην Τουρκία, ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών **Ρεξ Τίλερσον** διαμαρτυρήθηκε πως η τουρκική επιχείρηση στη βόρεια Συρία έχει εξασθενήσει τη μάχη εναντίον του Ισλαμικού Κράτους.

Πέραν τούτων, η Τουρκία δημιούργησε και συντήρησε για περίπου έναν μήνα μια ζώνη «αποκλεισμού» γύρω από τα Ιμια, με αποκορύφωμα το πρόσφατο επεισόδιο. Και έχει επιβάλει αποκλεισμό στο οικόπεδο 3 της κυπριακής ΑΟΖ, δημιουργώντας ένταση όχι μόνο με την Κυπριακή Δημοκρατία, αλλά και με την Αίγυπτο, αφού δεν αμφισβητεί μόνο τα δικαιώματα της Κύπρου στην ΑΟΖ της, αλλά και την οριοθέτηση ανάμεσα στις δύο χώρες και, κατ' επέκταση, τα δικαιώματα της Αιγύπτου στη δική της ΑΟΖ.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ